

EDUARD ANDREU PÉREZ

Un moment gigante

La vida de l'Edi, el seu autisme
i com la Comunicació Facilitada
ho va canviar tot

Tarannà

El projecte de **Tarannà Edicions** sorgeix d'una aspiració que pretén combinar una forma de pensar amb una oferta cultural i la col·laboració solidària amb diverses entitats socials, culturals, ONG, etc.

L'ideari de **Tarannà Edicions** es basa en tres conceptes bàsics: el respecte, la tolerància i la pluralitat de pensament, combinats tots amb una visió positiva i compromesa de la vida davant del materialisme embrutidor. l'última finalitat de la qual sigui que la persona pugui construir uns espais interiors propis que li permetin albirar la seva vertadera dimensió.

Així mateix, creiem que la llengua és, i ha de ser, un vehicle de comunicació entre les persones, i mai motiu d'enfrontament ni de separació.

<https://www.taranna.es>

Un moment
GIGANTE

Eduard Andreu Pérez -Edi- (1973). Va néixer i viu a Barcelona.

Ja de ben petit els seus pares se'n van adonar que era un nen sense to muscular. Tampoc podia comunicar-se, malgrat l'esforç i estimulació constant.

Als 29 anys, gràcies a una tècnica de comunicació alternativa anomenada Facilited Communication (FC), l'Edi va poder comunicar-se amb el seu entorn, transformant-se en una persona més oberta, capaç d'expressar el seu coneixement, emocions, inquietuds i opinió de les coses.

Les dates més significatives de la seva biografia són:

• Naixement	1973
• Escola Santa Clara	1975
• Escola Santa Pau	1977
• Escola Paideia	1979
• Escola Sant Miquel i Anem-hi	1993
• CET (Centre Especial de Treball)	1999
• Accident mandíbula	1999
• Retorn a Escola. S.Miquel i viatge a Alemanya	2000
• FC- Moment Gigante	2001
• Centre Ocupacional Les Corts	2004
• Primer llibre “Notas de Filosofía”	2004
• Xerrades a les Univ. de Barcelona, Bellaterra i Girona (a partir de)	2007
• Premi en pintura	2017
• Segon llibre “Un Moment Gigante”	2024

Un moment GIGANTE

La vida de l'Edi, el seu autisme
i com la *Comunicació Facilitada* ho va canviar tot

Eduard Andreu Pérez “Edi”

Tarannà

1ª Edició: gener 2024
© 2024—Eduard Andreu Pérez—“Edi”
© Imatge portada: Georgina Contel (C.O. Les Corts)
© Maquetació: Freire. Disseny i comunicació, SL

Reservats tots els drets. El contingut d'aquesta obra està protegit per la Llei, que estableix penes de presó i/o multa, a més de les corresponents indemnitzacions per danys i perjudicis, pels qui reproduïxin, plagiiïn, distribueixin o comuniquin públicament, en tot o en part, una obra literària, artística o científica, o la seva transformació, interpretació o execució artística fixada en qualsevol tipus de suport o comunicada a través de qualsevol medi, sense autorització.

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, llevat d'excepció prevista per la llei. Dirigeixi's a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessita fotocopiar o escanejar fragments d'aquesta obra.

© Editora Tarannà
Tel/ 932 800 390
email: info@taranna.es
<http://www.taranna.es>

email de contacte amb EDI: edi.dolorsfc@gmail.com

Dipòsit legal: B 21146-2023
ISBN PDF: 978-84-126417-3-8

ÍNDEX

Nota explicativa	9
Sobre l'autor	11
Pròleg	15
Introducció	19
Dolors, la mare	21
Em presento.	23
El meu autisme, entre dificultats i altres capacitats	29
De petit	37
El meu entorn que m'acull	45
L'escola	57
L'anem-hi	75
Com va començar tot. Un pla inimaginable i un "moment gigante"	79
La comunicació facilitada (FC)	101
En tornar d'Alemanya	115
Com han viscut la meua vida i el meu gran canvi algunes persones del meu entorn	129
Centre ocupacional Les Corts i més coses del dia a dia	149
Alguns escrits amb molt d'amor	181
Les meves creences i opinions	193
Reflexions	197
Els meus somnis i il·lusions	205
Agraïments	207
Annex	211

NOTA EXPLICATIVA

Per tal que sigui el més veraç i vivencial possible, aquest relat està escrit per vàries veus; la veu de l'Edi (que n'és el protagonista), la veu de la Dolors (que n'és la mare), i també la veu de persones importants que han compartit els moments més transcendents de la vida de l'Edi.

Reconeixereu els escrits de l'Edi perquè estan en majúscula i a sota la data en què els va escriure. Ell escriu sense accents i quan escriu a vegades passa del català al castellà. Veureu que té algunes paraules pròpies... També és ell qui ha redactat els peus de foto. Per això, hem respectat la seva forma de comunicació, al marge de la correcció lingüística.

Les explicacions i aclariments esta fets per tal de lligar, ordenar i donar un sentit a tots els escrits. Estan fets per l'amiga, alumna de l'Edi, comunicadora i a vegades terapeuta, que durant aquest temps s'ha endinsat en la seva vida per tal de poder ajudar a fer realitat el somni d'escriure la seva història, de manera que fos útil per a altres persones. L'Edi, de forma afectuosa, gairebé sempre em diu Gimena, però, en realitat, em dic Anna.

La resta d'escrits sabreu de qui són perquè comencen amb el nom de l'autor/a.

A punt per endinsar-nos en la seva realitat que ben segur no us deixarà indiferents.

AQUEST LLIBRE ES UN SOMNI FET REALITAT
NO VULL DIR QUE SIGUI TOT UN SOMNI COMPLERT PERO
SI QUE UNA PART MOLT IMPORTANT
AVUI PUC DONAR A CONEIXER LA MEVA VIDA DE VERITAT
PER TAL DAJUDAR A ALTRES PERSONES QUE COM JO NO ES
PODEN COMUNICAR
COM US HO DIRIA....
AIXO ES MOLT ZICATOSTE. VULL DIR QUE ES MOLT NO SE
COM DIRHO
PERQUE SENSE COMUNICACIO ESTAS EMPRESONAT EN
UN COS I NO POTS...
MILLOR NO HO DIC
MILLOR NO HO DIC PERQUE FA MOLTA RABIA NECESSITAR
PARLAR
I NO PODER NI DEMOSTRAR QUE ETS INTELIGENT
I QUE LES PERSONES ES PENSIN QUE ETS TONTO
JO HE VOLGUT EXPRESAR AIXO PER CONSCIENCIAR DE
TOT AIXO AL MAXIM NOMBRE DE PERSONES
SI HO SABEN SEGUR QUE INTENTARAN AJUDARLOS PER
DONARLOS VEU
A VEURE SI AJUEDEM A MOLTISSIMES PERSONES
AJUDAR EM FARIA MOLT FELIÇ I SERIA LA RESTA DEL
SOMNI

EDI (Novembre 2022)

SOBRE L'AUTOR

L'**Eduard Andreu Pérez “Edi”** (1973). Va néixer i viu a Barcelona (Espanya).

Ja de ben petit els seus pares es van adonar que era un nen sense to muscular que gairebé no es movia. Va tenir moltes dificultats a l'hora d'aprendre a caminar, menjar, i també a

l'hora de relacionar-se amb els objectes, amb l'entorn i tot el que això comportava.

Les seves dificultats motrius van fer que tampoc pogués comunicar-se malgrat l'esforç i l'estimulació constant de família i professionals.

En aquells temps mai va ser diagnosticat com a autista, però el què tothom creia era que tenia un coeficient d'intel·ligència molt baix. Malgrat això des de petit ha sabut com fer-se estimar i sempre ha estat molt integrat en el nucli familiar i d'amics.

Gràcies a l'esforç inegotable dels seus (sobretot la dedicació de la seva mare, la Dolors) i al seu destí, l'Edi finalment ha pogut trobar la manera d'aprendre a comunicar-se i demostrar que és molt intel·ligent.

Va ser l'any 2001 quan per una sèrie de sincronismes, l'Edi i la seva mare van viatjar a Alemanya amb l'Escola Sant Miquel i van aprendre una tècnica de comunicació alternativa anomenada *Facilited Communication* (FC) o Comunicació Facilitada.

Es tracta d'una tècnica de comunicació alternativa creada per ajudar a les persones que a causa de les seves dificultats motrius severes no poden comunicar-se oralment. Es realitza a través d'un teclat d'ordinador, o d'una plantilla amb l'abecedari i amb l'ajuda i suport d'una persona que actua per a facilitar el moviment d'assenyalar les lletres i anar formant paraules.

Gràcies a la FC, l'Edi ha anat transformant-se en una persona més oberta capaç d'expressar el seu coneixement, emo-

cions, inquietuds i opinió de les coses. Fins i tot ha anat desenvolupant el llenguatge oral.

El seu entorn també ha anat creient més i més en ell i a dia d'avui és una persona decidida a explicar la seva història de vida per tal d'ajudar a altres persones, que com ell de petit, viuen atrapades en un cos i no poden demostrar que són intel·ligents.

PRÒLEG

He llegit el teu llibre, Edi, i em sembla que has aconseguit un grau de comunicació i una profunditat de pensament que molts de nosaltres, encara que parlem i parlem, no hem atès.

Això em fa reflexionar: estem envoltats de sorolls, d'estímuls, d'immediatesa. No sabem estar sols, no busquem el silenci; si algú ens parla hem de respondre de seguida, sense gaire temps per rumiar el que volem dir; molt sovint, diem el primer que ens passa pel cap.

Tu ens escoltes i somrius, sempre somrius, com si sabessis el que pensem i que, a vegades, no és el mateix que el que diem: pensem una cosa i en diem una altra. Mentrestant, tu somrius i fa l'efecte que veus les nostres trampes; que des del teu silenci saps les nostres debilitats, així i tot et refies de les nostres forteses.

Quan alguna vegada he reflexionat sobre la teva evolució, d'entrada he pensat que estava davant d'un miracle. Però no és així, no; de cap manera. Dintre de cadascú hi ha aspectes riquíssims per descobrir que potser no coneixerem mai, però si trobem la clau del lloc secret, si algú la té i ens obre aquella porta, allò que s'amagava surt com una cascada i ens canvia la vida.

Aquesta és la tasca dels mestres i la tasca dels pares: obrir comportes.

A cegues, però guiats pel respecte a la teva persona i per l'afecte que encomanes amb la teva sola presència, tots, mestres, amics, família et vàrem anar estimulant el millor que vàrem saber. En aquesta tasca cal treure's el barret davant dels teus pares: el teu somriure, la teva esperança que te'n sortiries, la teva voluntat fèrria de créixer és la que has vist i has copiat d'ells. Em mereixen un gran respecte. Em mereixen un gran respecte tantes famílies que he conegut al llarg dels cinquanta anys de la nostra Fundació. Famílies que com la teva s'han guiat per l'amor i la fe en els seus fills i en la vida. Han buscat les millors oportunitats, no solament per a ells, sinó que han volgut estendre la seva dedicació a altres nois i noies que també les necessitaven.

I, el que és més important encara, Edi, els teus pares t'han inculcat aquest desig de no passar simplement per la vida aprenent i treballant, i també ballant, fent música, pintant i plantant flors, que està molt bé, sinó sentint la necessitat de complir una MISIÓN com tu dius. Gràcies a tu, gràcies als teus pares, el què tu has après i ha millorat radicalment la teva vida s'ha escampat a altres persones a les quals has pogut ajudar.

Mira si l'has feta grossa!

Però m'he escapat del fil conductor. Deia que anàvem a cegues; així i tot, caminàvem endavant; i, en un revolt del camí va aparèixer un home, en Klaus Boehringer, que hi veia, hi veia de veritat, veia qui eres tu, qui podies ser, i no tenia

una vareta màgica –no hi ha res de màgic en la teva història-, tenia intuïció i els coneixements necessaris per ensenyar-te un camí nou que tu havies de transitar. I tu vas voler fer-ho. I allí tenies la teva mare que ara t’agafava per la mà, després pel canell, més endavant pel colze, pel coll de la camisa... mentre t’anaven creixent les ales per volar tu sol. I el pare i les germanes, entusiasmat, us donaven força a tots dos perquè no defallíssiu.

Què em diu a mi tot això? Que en l’educació d’un ésser humà ha de coincidir l’amor amb el respecte i amb l’esperança; i els ulls ben oberts a nous coneixements i instruments.

Ara m’imagino que estem a la terrassa de Port de la Selva, en silenci, escoltant l’anar i venir de les onades, res més; però per dintre rememorem els moments tan preciosos que hem viscut junts, que ens ha fet millors, i que ens ha proporcionat un especial “carinyo” mutu.

Enhorabona, Edi, per ser qui ets i per ser com ets. Recorda que la teva MISIÓN dins la família, amb els teus amics i companys, amb altres nois i noies que potser no coneixes, no ha acabat, no acabarà mai i comença cada dia amb el teu somriure.

Una abraçada ben, ben afectuosa.

Imma

Sant Just Desvern, 15 d’octubre 2022

FES EL QUE VULGUIS IMMA.
TU ETS LA MILLOR PERO MO POSES MOLT MACO
SI, DE VERITAT
NO TENS NI IDEA DEL QUE REPRESENTA PER MI TOT AIXO
QUE DIUS
ES EL QUE DIUS EXACTAMENT I NINGU HO POT DIR
MILLOR QUE TU
ARA VULL DONAR LES GRACIES
MOLTES GRACIES PER NO DUBTAR DE MI I CREURE EN EL
KLAUS
ARA TOCA AJUDAR TOT EL QUE PUGUEM I DUR A TERME
LA MEVA MISSIO
QUE ES DONAR VEU AL MAXIM NUMERO DE PERSONES

EDI

Barcelona, 8 de novembre 2022

INTRODUCCIÓ

EDI

SOC EL EDI I VULL EXPLICAR LA MEVA VIDA.
QUAN ERA PETIT A CLASSE M'ENSENYAVEN CREC.
JO JA SABIA LO QUE EXPLICAVEN PERO NO HO PODIA DIR.
TENIA UNA CORASSA QUE NO EM DEIXAVA.
QUAN EL KLAUS VA DIR QUE JO SABIA LLEGIR NINGU SHO
CREIA
PERO AMB EL FC VAIG PODER DEMOSTRAR QUE SOC
INTEL·LIGENT

(Abril 2005)

PER FI HA ARRIBAT EL MOMENT D'ESCRIURE EL LLIBRE
FER EL QUE HE VINGUT A FER AQUI A LA TERRA.

(Juny 2021)

ARA ES LHORA DE LA VERITAT. VULL ESCRIURE LA MEVA VIDA PER AJUDAR A ALTRES PERSONES QUE COM JO NO ES PODEN COMUNICAR.

(Juny 2021)

LO QUE MAS ME GUSTA ES VOLVER A RECORDAR TODAS ESTAS VIVENCIAS QUE FUERON MUY BONITAS. ERAN MOMENTOS MUY “LONOLITOS”

LO QUE PASA ES QUE EN ESOS MOMENTOS NO NOS DABAMOS CUENTA.

ARA ES BO RECORDAR-HO PERQUE SI PODEM ADONAR-NOS QUE PODEM SER FELIÇOS. SEREM MILLORS PERSONES PERQUE PODREM AJUDAR A ALTRES

(2021)

SOC AUTISTA. AQUEST DIAGNOSTIC NO CREC QUE MEL DONIN MAI, PERO JO SE QUE ES AIXI.

A VEGADES NO VOLDRIA SER AIXI PERO MADONO QUE HO HE TRIAT PER AJUDAR.

AQUEST LLIBRE AJUDARA A CREURE EN LES PERSONES AUTISTES A SABER QUE SOM INTELIGENTS

(Juliol 2021)

DOLORS, LA MARE

Quan vaig veure que l'Edi no era igual que les seves germanes em vaig angoixar, però si em pregunteu a quina conclusió he arribat és que he sigut molt feliç participant en totes les seves activitats, he conegut a moltíssimes persones estupendes d'arreu del món i m'ho he passat molt bé.

Em sento molt satisfeta de l'Edi igual que de la Carina i la Marta, les seves germanes, però la meua vida no hagués estat tan plena si no hagués tingut tan sentit sense ell.

*La mare el dia del
meu aniversari*

Edi